

गोपाति (गो + साति) f. das Gewinnen —, Verschaffen von Rindern; Beutekampf: गोपाता यस्य ते गिरः RV. 8, 73, 7. यत्र गोपाता पतन्ति दि-
घ्वः 10, 38, 1.

गोपादी (गो + साद्) f. ein best. Vogel (der sich auf Kühe setzt) VS. 24, 24. — Vgl. गोसाद्.

गोपुचर (गोपु, loc. pl. von गो, + चर) adj. unter Kühen wandelnd P. 6, 3, 1, Vārt. 4.

गोपुयुध (गोपु + युध) adj. um Rinder d. i. Beute kämpfend RV. 1, 112, 22. गोपुयुधा नाशनिः सूत्राना 6, 6, 5. 10, 30, 10.

गोपाक्तन् (गो + मूक्त) m. N. pr. eines Rshi Ind. St. 3, 215. गोपूक्ति (lies: गोपूक्ति) 1, 293.

गोपेयी (गो + सेधा) f. ein best. dämonisches Wesen AV. 1, 18, 4.

गोष्ट, गोष्टे versammeln DHĀTUP. 8, 4. — Offenbar ein denom. von गोष्ट und demnach richtiger गोष्ट zu schreiben.

गोष्टोम (गो + स्तोम) m. eine best. eintägige Recitation und Cerimonie, welche einen Bestandtheil des sechstägigen Abhiplava ausmacht, TS. 7, 4, 41, 1. LĀṬI. 10, 16, 1. 6. P. 8, 3, 105, Sch. Vgl. श्रुतिगौरयुरिति स्तोमेभिर्व्यति AIT. Br. 4, 15. गोस्तोम P., Sch. wie es scheint eine andere Recitation Āc. 9, 5.

गोष्ठ (गो + स्थ) P. 8, 3, 97. 1) m. n. (dieses nur in der späteren Sprache) Standort von Kühen, Kuhstall, Kuhlürde; Stall, Sammelplatz, Aufenthaltsort von Thieren P. 5, 2, 29, Vārt. 3. Vop. 7, 76. AK. 2, 1, 13. 3, 4, 2, 2. H. 964. an. 2, 106. MED. th. 4. नि गोवा गोष्ठे घसदन् RV. 1, 191, 4. 6, 28, 1. 8, 43, 17. VS. 3, 21. 3, 17. AV. 3, 14, 1. 5. 6. इमं गोष्ठे पशवः सं ब्रवन्तु 2, 26, 2. पशवः सायंगोष्ठाः AIT. Br. 3, 18. CAT. Br. 11, 8, 2. 2. KAUC. 89. Āc. 9, 5. GRU. 2, 10. 4, 8. — सर्वे विविश्रुततः सदा मर्क्या गोष्ठमिवा-
भिन्दन् MBh. 1, 7338. 4, 281. सिद्धेन निरुतं गोष्ठे गोः सवत्सेव गोप-
तिम् (वामुपासे) R. 4, 22, 31. M. 11, 108. 194. JĀG. 1, 134. HIT. 64, 6. Vā-
RĀH. BRH. S. 32, 22. 44 (43), 5. 47, 11. 88, 12. BHĠG. P. 9, 2, 4. गोवा गोष्ठे M. 4, 38. गोगोष्ठ, मर्क्यो, घस्य P. 5, 2, 29, Vārt. 3, Sch. गोष्ठान्करी-
णाम् MBh. 3, 12341. सिद्धं DRAUP. 4, 9. — 2) als Bein. von Civa MBh. 14, 198 wohl so v. a. Zuflucht. — 3) M. 3, 254 nach KULL. = गोष्ठोद्गाह, welches nicht näher erklärt wird, von den Uebersetzern aber durch ein Reinigungs-Grādha für die Familie wiedergegeben wird. — 4) घड्गिरसा गोष्ठः und गोष्ठम् Namen von Sāman Ind. St. 3, 201. — 5) m. N. pr. eines Autors WASSILJEW 107. — 6) f. ई a) Versammlung, Gesellschaft, Kameradschaft; gesellige Unterhaltung AK. 2, 7, 14. TRIK. 2, 7, 5. H. 481. = सभा (परिषद्) und संलाप H. an. MED. गोष्ठापु रम्यासु MBh. 4, 891. SUÇ. 2, 146, 3. गोष्ठाघ्निरताः HARIV. 1027. विषं गोष्ठा द-
रिद्रस्य KĀN. 98. घसज्जनगोष्ठीषु HIT. 1, 197. गोष्ठोपूरुषसंनिधौ 107. स-
हृदयगोष्ठोगरिष्ठ SĀH. D. 23, 15. बहुमतो गोष्ठ्याम् 33, 13. देवतार्चाः प्र-
विद्धाश्च यज्ञगोष्ठास्तथैव च R. 2, 71, 37. स तैर्महात्मा भरतः सखिभिः प्रि-
यवादिभिः । गोष्ठोहास्यानि (gesellige Scherze) कुर्वद्भिर्न प्राकृत्यत राघ-
वः ॥ 69, 5. परात्पयं च यथान्यायं वेतनेनोपपादितम् । न गोष्ठ्या नोपकारिण
न संबन्धनिमित्ततः ॥ MBh. 6, 3321. गोष्ठीयान् Gesellschaftswegen MRĀKH. 98. 22. गोष्ठी सत्कविभिः समम् BHART. 1, 35. गोष्ठीशैथिल्य Erschlaffung der Kameradschaft PĀNĀT. 118, 8. गोष्ठोमुषमनुभवस्तस्मिन् 82, 13. ते-
नैव सह सर्वदा गोष्ठोमनुभवति 113, 25. सुभाषितं 31, 4. 113, 1. 7. 246.

13. सुभाषितकथा 141, 20. 147, 14. गोष्ठोसमये 142, 3. — b) ein. Art dramatischer Unterhaltung in einem Acte SĀH. D. 341.

गोष्ठत्र (गोष्ठ + त्र) 1) adj. oxyt. in der Kuhlürde geboren. — 2) m. oxyt. parox. oder proparox. N. pr. eines Brahmanen ÇĀNT. 4, 2.

गोष्ठपति (गोष्ठ + पति) m. Oberhirt AK. 3, 4, 19. 132.

गोष्ठश्च (गोष्ठ + च = चन्) m. ein Mensch, der wie ein Hund in der Kuhlürde Niemand ruhig an sich vorbeigehen lässt, TRIK. 3, 1, 5 (गो-
ष्ठश्च). H. 477. GĀTH. im ÇKDR. Nach der unkritischen Erklärung des Sch. zu P.: = गोष्ठे + चश्च; der alte Grammatiker hat aber offenbar das Richtige gesehen, da er in der Regel nur solche comp. zusammen-
gestellt hat, welche die Eigenthümlichkeit zeigen, dass der letzte Be-
standtheil, welcher ausserhalb der comp. consonantisch auslautet, hier auf च ausgeht.

गोष्ठगार (गोष्ठ + गार) m. n. ein Haus in einer Kuhlürde HĀR. 168.

गोष्ठायन् (गोष्ठ + अयन्) m. Oberhirt AK. 3, 4, 16, 94.

गोष्ठान (गो + स्थान) adj. den Kühen zum Aufenthalt dienend: व्रतं गच्छ गोष्ठानम् VS. 1, 25. — Vgl. गोस्थान.

गोष्ठोष्टमी (गोष्ठ + अष्टमी) f. ein best. Feiertag (s. गोपाष्टमी) As. Res. III, 263.

गोष्ठि f. wohl = गोष्ठी Gesellschaft, Kameradschaft: घानस्यं मद्गो-
ष्ठी च चापलं गोष्ठे च । स्तब्धता चाभिमानिवं तथात्यागिवमेव च ॥
रते वै सप्त देयाः स्युः सदा विद्यार्थिनो मताः । MBh. 5, 1536.

गोष्ठिक (von गोष्ठी) adj. eine Versammlung —, eine Gesellschaft be-
treffend: गोष्ठिकवर्मानयुक्तः श्रेष्ठी (so ist zu lesen) चित्तगतिं चेतसा हृ-
ष्टः । वसुधा वसुसंपूर्णा मयाद्य लब्धा किमन्येन ॥ PĀNĀT. 1, 14. 7, 16.

गोष्ठीक von गोष्ठी Kameradschaft, am Ende eines adj. comp.: रथदा
वद्गोष्ठीकं प्रैः सह विलेख्य तम् KATHĀS. 20, 12.

गोष्ठीन AK. 2, 1, 13 falsche Lesart für गोष्ठान.

गोष्ठीपति (गोष्ठी + पति) m. Vorsteher einer Versammlung, einer Ge-
sellschaft ÇKDR. WILS.

गोष्ठेवेडिन् (गोष्ठे, loc. von गोष्ठ, + वेडिन्) adj. subst. in der Kuh-
hürde brummend, ein feiger Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48
und युक्तराख्यादि zu 6, 2, 81.

गोष्ठेपटु (गोष्ठे + पटु) adj. subst. in der Kuhlürde geschickt, ein eitler
Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und युक्तराख्यादि zu 6, 2, 81.

गोष्ठेर्पाण्डत (गोष्ठे + पण्ड) adj. subst. in der Kuhlürde gelehrt, ein eit-
ler Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und युक्तराख्यादि zu 6,
2, 81.

गोष्ठेप्रगल्भ (गोष्ठे + प्र) adj. subst. in der Kuhlürde unternehmend,
ein feiger Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und युक्तराख्यादि
zu 6, 2, 81.

गोष्ठेविजितिन् (गोष्ठे + वि) adj. subst. in der Kuhlürde Siege er-
kämpfend, ein feiger Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und यु-
क्तराख्यादि zu 6, 2, 81.

गोष्ठेशय (गोष्ठे + शय) adj. im Kuhstall, in der Kuhlürde schlafend
JĀG. 3, 263.

गोष्ठेश्वर (गोष्ठे + श्वर) m. ein Held in der Kuhlürde, ein feiger Prah-
ler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und युक्तराख्यादि zu 6, 2, 81.